

239.) — **Pekař**, jenž platí daň v §. 7. uv. z. k obch. z. a cís. nař. ze dne 11. července 1898, čís. 124. ř. z. předepsanou, musí svou firmu dáti zapsati do obch. rejstříku. (9. května 1905, č. 7176, J. Bl. str. 383.)

C. Z řízení sporného a exekučního.

1. § 31. **jur. nor.** Delegation k obstarávání prací poručenského soudu nemá na pravomoc obecného soudu žádného vlivu (§§. 66., 71. a 72. jur. n.). Pro nemanželské dítě nezletilé matky jest tedy tento soud soudem poručenským. (§ 109. j. n.; 13. července 1905, č. 11.205, P. 846.)

2. § 42. Soudy jsou příslušny k rozhodování ve sporu o užívání **starého jezu**. (23. srpna 1905, č. 13.420, R. Z. C 49.)

3. § 49. č. 5. Žaloby o náhradu škody z důvodu §. 1120. obč. z. náležejí bez ohledu na cenu sporného předmětu před okresní soud, v jehož obvodě jest předmět najatý nebo pachtovaný. (14. března 1905, č. 4155, P. 558.)

4. § 51. Obchodním rejstříkem rozuměti dlužno pouze tuzemské a ony v cizozemsku vedené rejstříky obchodní, jichž podstatná stejnost s tuzemskými rejstříky obchodními jest způsobem autentickým zjištěna. (31. října 1905, č. 334 prs. jud. č. 172, P. 834. — J. Bl. 621. — 21. listopadu 1905, č. 17.502, J. Bl. 611.)

5. § 58. rozhodným jest též pro řešení otázky příslušnosti při žalobách o placení úroků bez obmezení na určitý čas. (§§ 41. 54. j. n.; 26. října 1904, bez čísla, J. Bl. 478.)

6. § 66. Osoby, svépravnost ztrativší, nemohou samostatně voliti bydliště a podrží po právu i na dále své dosavadní řádné bydliště. (§§. 71., 72., 109., 110. jur. n.; 16. května 1905, č. 7040. P. str. 513. — J. Bl. 417. — N. Z. 278.)

7. § 88. odst. 2. platí i oproti cizozemcům. (29. srpna 1905, č. 13646. J. Bl. 587. — R. Z. C. 53.) Proti doložce »splatno a žalovatelelno v H.« dlužno činiti výtky výslovně, (4. dubna 1905, č. 5275, J. Bl. 381.) a v době, do které vytýkati jest vady zboží. (13. července 1905, č. 11391, Z. Bl. 759. — R. Z. C. 49.) — Přeskrtnutí této doložky a vrácení takto změněné faktury vylučuje tuto příslušnost. (18. dubna 1905, č. 6198, J. Bl. 525. — R. Z. C. 53.)

8. § 99. Majetkem vyzumívati tu lze též kopie nakreslených modelů a pod. (8. března 1905, č. 3503, J. Bl. 598.) — Útraty procesní v téže záležitosti povstale nestačí. (22. března 1905, č. 3978, G. H. 516. — R. Z. C. 4953.)

9. § 101. rozšiřuje příslušnost zdejších soudů a nevylučuje nikterak příslušnost v předcházejících §§. stanovenou. (29. srpna 1905, č. 13646, J. Bl. 587.)

10. čl. V. soud. ř. §. 19. adv. ř. nemá místa, byly-li peníze dány pouze do uschování. — V takovém případě vyloučena jest také

kompensace. (§ 1440. obč. z.; 27. května 1904, č. 6774, G. Z. 166. — R. Z. F. 43.)

11. čl. XXIII. Byl-li rozsudek smírčího soudu zrušen, platí o útratách § 51. s. ř. (17. května 1905, č. 7799. J. Bl. 465.)

12. § 2. Nezletilý manžel neb nezl. manželka mohou se v manželských sporech sami zastupovati. (§§. 49., 106., 153., 243. obč. z.; § 5. dvor. dekr. ze dne 23. srpna 1819, č. 1595 sb. z. s. a § 4. min. nař. ze dne 9. prosince 1897, č. 283. ř. z. — 13. července 1905. č. 11023. R. Z. C. 52.)

13. §§. 6. a 7. Řízení proti pozůstalosti zast. nepominulelným dědicem, požadujícím jen povinný podíl, jest zmatečné (§ 850. obč. z. a § 477. č. 5. s. ř.) a jest žalobu odkázati. (1. února 1905, čís. 1496, P. 549.)

14. § 10. Opatrovník nezvěstného má právo pouze na náhradu nákladů účelných. (§ 276. obč. z.; §§. 116., 117. a § 4. s. ř.; 4. dubna 1905, č. 5351, J. Bl. 480. — R. Z. C. 54.)

15. § 11. č. 2. Stejnorodých nároků tu není, jestliže se žaloba domáhá vůči jednomu žalovanému zaplacení určité částky peněžní, vůči ostatním pak jinakého plnění neb uznání kompensace. (13. července 1905, č. 11246, J. Bl. 576.)

D. Z řízení nesporného.

1. § 22. **nesp. říz.** V tuzemsku uložené papíry anglického občana, jež jsou pouze průkazními listinami, nejsou předmětem tuzemského pozůstalostního řízení. (§§. 298.—300. obč. z.; min. nař. ze dne 26. července 1856, č. 115 ř. z., 24. března 1904, č. 4210, N. Z. 165.)

2. § 97. Inventura obsahovati má pouze jmění, v jehož držení se zůstavitel nacházel v den své smrti. (§§. 794., 795., 804. obč. z.; §§. 2., 97.—100. a 102. nesp. říz.; 17. prosince 1903, č. 16323, N. Z. 392.)

3. §§. 125.—127. platí pouze při odporujících si přihláškách k dědictví a nikoli, žádá-li nepominutelný dědic za příkázání nezkráceného dílu povinného nebo pozůstalý manžel za ochranu svého práva. Takovéto nároky jest dle §. 783. obč. z. odkázati na pořad práva bez všelikého přerušování řízení pozůstalostního. (22. listopadu 1904, č. 16984, N. Z. 280. — R. Z. F. 46.)

4. §§. 125., 159—161. Vyřízení sporu o platnosti odkazu mezi dědici a odkazovníky nespadá do rámce řízení pozůstalostního. — Při odkazech nepřivilegovaných postačí uvědomění odkazovníka. (§ 817. obč. z.; 23. června 1905, č. 10029, N. Z. 232. — R. Z. F. 46.)

5. § 178. Odkazovník žádati může o potvrzení odkazu za účelem vkladu práva vlastnického teprve po odevzdání pozůstalosti. (9. května 1905, č. 7402, N. Z. 183. — R. Z. F. 37.)